

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022.09.29.

Tartalom:

A DAL. 4.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek!

Ma 2022. szeptember 29. csütörtök napja van, kisközösségi összejövetelt tartunk, tanulni fogunk. Van-e valakinek mondanivalója, kérdése, kiegészítése az eddigiekben elhangzott tanításokkal kapcsolatban?

Nincs.

Folytatjuk a dalról szóló vizsgálatunkat. Indulásában megint elmondhatom, hogy egy rendkívül új látásmóddal ajándékoz meg bennünket Jézus, amikor az angyal által megfogalmazott dal fogalmát kínálja fel nekünk, hogy gazdagodjunk abban a világban, amely bár számunkra még nem megtapasztalható közvetlen módon, mégis rácsodálkozható. Ez a dal. Megkérdezem most tőletek, hogy az eddigiek ismeretében mit tudtunk meg, mit tanultunk az angyaloktól a dalról.

Ildikó: Első pillanatra értelmetlenül hallgattam, hogy mi vagyunk a dal. Az ember, mint Isten teremtménye, gondolkodhatunk felőle úgy is, mint egy dalról. Azt is megtudtuk, hogy születésünktől a halálunkig az itt létünket a dal jellemzi. Megtanultuk, hogy a tanítványok, a választottak, akik az Istennel való kapcsolatukat ápolják, az Istentől gazdagodnak. Számomra az is nagyon érdekes volt, hogy minden emberi Földre születés, az egész életével egy dal, akkor is, ha ő nem tanítvány, ha nem tud erről, tehát ez mindenkire vonatkozik. Megtudtuk, hogy az egész teremtésre érvényes, mert mindennek és mindenkinek van dala a létezésben.

János: Detti, te hogyan éled meg mindennek a vizsgálatát?

Detti: Nagyon sok újat tanultunk ebből. Teljesen új látásmódot és új szívet kell hozzá növeszteni az embernek, hogy mindezt magába tudja szívni, amit az Ildikó teljesen kimerítően elmondott, hogy az Istennel való kapcsolatunk és a Benne való létünk. Az egész világmindenség, mint egy impulzus, mint egy kisugárzás, mint egy rezgés, mint egy gyönyörű dalnak is felfogható.

János: Kata neked adott-e valamit?

A. Kati: Igen. A múlt héten felvettem, hogy még idegen a számomra, de ma már a tanulás kapcsán közelebb került hozzám.

János: Neked Annamari?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Nekem, ami nagyon érdekes, hogy beleillik az eddigi tanultakba, hogy van reinkarnáció, van az angyallal való kapcsolat és hogy maga Isten a harmónia. Ha a mi dalunk beleillik ebbe a harmóniába, akkor tudunk egyesülni az angyalokkal és leszünk nagybetűs emberek. Akiknek nem illik a dala ebbe, kicsit hamis, az, az életei során tovább csiszolhatja ezt a dalt. Abban a pillanatban, ha beleillő a dal, akkor tud kapcsolatba kerülni az Isten harmóniájával.

János: Fantasztikus. Márti!

Márti: Nekem az egész, amit idáig erről beszéltünk és tanultunk, az mind új. Teljességgel az egész gondolkodásomat befolyásolja és hatalmas ennek a dalnak a tartalma. Az új dallal teremteni is lehet. Számomra ez nagyon elképesztő dolog. A másik pedig az, hogy tényleg úgy van, mennél inkább tanulunk, minél jobban megismerjük az Istent, annál tisztábban szól a dalunk, annál igazibb dallá válunk.

Ivett: Tegnap, amikor hazamentünk, akkor fogalmazódott meg bennem, hogy ennek az ízére inkább ráérezni kell, mintsem az ember szavakba tudná foglalni. Nyilván a megértés érdekében próbáljuk ezt megtenni, de amikor végig néztem a jegyzeteimet, ami a teremtéssel kapcsolatos, és ami az adással megfogalmazható, arra mind elmondhatom a kigyűjtések alapján, hogy a dalról beszélünk. Az én számomra valami olyan felfoghatatlan harmóniáról szól ez az egész, amiről azt gondolom, hogy csak megsejteni tudom.

János: Nagyon köszönöm. Ildikó!

Ildikó: Számomra a megváltás fogalma, sokkal közelebb került és érthetőbbé vált, mert fantasztikus ez az egész történet. Eddig csak azt tudtuk, hogy egyesülünk az angyalunkkal, de most értelmet kapott, hogy miért kell egyesülni. És mi van akkor, ha egyesülünk? Ez az egész teljesen más látásmódot adott nekem. Összehasonlításba kerül ez azzal, hogy hogyan kell élnünk a földön, vagyis pontosabban megvilágosodott, hogy az éggel való kapcsolatunk hogyan tud megvalósulni, jól megvalósulni.

János: Többen megfogalmazták ennek az újdonságát, miközben az angyal tanításának a középpontjában egyrészt, az új jelent meg számunkra, amelyben nagyon-nagyon óv minden régitől, minden múltbélitől, megszokottól. Többször

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

meg kellett fogalmaznunk azt, hogy az Isten csak az újban van jelen. Beszéltünk arról is, már találkoztunk azzal a fogalommal, hogy ahhoz, hogy nagybetűs emberekké váljunk, bár az angyal tanításában ez így nem jelenik meg, csak az ember, mi neveztük el ezt így, a nagybetűs ember vizsgálatánál találkoztunk már azzal, hogy a nagybetűs emberhez új fül kell. De minek? Úgy tűnik ahhoz, hogy a dalt, azt a dalt, ami nekünk újként jelenik itt meg, azt képes legyen meghallani, de nemcsak meghallani, hanem meg is élni. Azzal készültem a mai napra, hogy amit a múlt héten vettünk szövegeket, próbáljuk meg egy rövid, lényegre törő mondatban megfogalmazni, hogy lássuk, mi derül ki számunkra abból a tanításból. A harmadik oldal közepén a „Titokkal” kezdődő 76. beszélgetésre és az azt követő két részre gondolok. Mire tanít bennünket, mit tudunk ebből lényegre törően megfogalmazni.

76.b. 395-396.o.

„Minden angyalok, szeráfok, kerubok,
minden mennyei erők,
a dalolók, s a szolgálattevők
jönnek, s szolgálják Őt,
a bennetek levőt.”

János: Így fogalmaztam meg röviden. Minden mennyei erő szolgálja a tanítványban lévő Istent. Nagyon érdekes volt a számomra, hogy a mennyei erőt azonosítja az angyalokkal, tehát előtte a szeráfok a kerubok, dalolók, a szolgálattevők, mind jönnek és szolgálnak, hogy megerősítsék ezt az erőt. Bár nem tudom és a tanításból nem derül ki, hogy mi a különbség a szeráf, a kerub és a többi szolgálattevő között. Valószínű egyre hatalmasabb mennyei erők jelennek meg, ezen megnevezések alatt. Ildikó!

Ildikó: Azt gondolom, mégis sokkal többet tudtunk meg a menny oldaláról.

„A dalolók, a szolgálattevők.”

János: Az angyalokat két részre bontja, dalolókra és szolgálattevőkre. Ezekről mit mondtunk?

A. Kati: Azt, hogy nem döntő.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nyilván, mert aki dalol, az egyben szolgál is. Aki szolgál, az a szolgálatával dalol, ha jól értük az angyal tanítás szövegét. A. Kati: Te jössz a következővel.

81.b. 421.o.

„Az Új más, egészen más.

Nem halál és születés.

Örök élet, dicsőség, dal.”

János: Ebből mit tudunk meg? Azt már tudjuk, hogy az *új* egészen más, még a dal vonatkozásában is. Mondjad Márti.

Márti: Az egész létezést átjárja a dal.

János: Nagyon szépen fogalmaztad meg. Van e más? Ha nincsen, akkor én mondom. Mindenesetre, amit a Márti mondott, azt már érdemes megjegyezni. Az Istenben megélhető, megismerhető új, több mint az átalakulás. Itt arra utalok, hogy: *nem halál és születés*. Több, mint az átalakulás, melynek teljességét az örök élet, az Isten dicsősége és a dal adja. A minap néztem a tévében egy filmet melynek a címe: Az UFO. Lényege a dolognak, hogy egy fiatal srác, aki még egyetemista, rá van gerjedve az ufókra, mert már gyerekkorában megjelent neki egy ufó és több mint valószínű, mert utalt rá a film, hogy kapcsolatba is kerültek. Valamiféleképpen átalakult ez a gyerek vagy átalakították ezt a gyereket. Ez az ufó egy repülőtéren jelent meg, amivel a gyerek nem találkozott csak a hírről hallott, de amit többen láttak és természetesen rögtön eltitkoltak. Erre a hírre a srác teljesen begerjedt és elkezdett kutakodni, utánajárni, s mi több, azt a hangfelvételt, amit a toronyőr rögzített, meg is szerezte. Mi történik? Az ufó a radaron nem jelentkezik. Az egyetemista srác felfigyel arra, hogy egy másfél másodperces zaj megjelenik a monitoron. Majd elkezd ezt a másfél másodperces zajt kibontani, és aminek a végén, tehát a történet legvégét mondom, hogy nem csak ő kutakodik, hanem azok a felettes szervek is kutakodnak, akik eltitkolni szándékoznak ezt az egészséget, kiderül, hogy egy olyan képlet tömeget adott ez a másfél másodperces zaj, amit megfejteni több száz év lenne a tudósoknak. Ez a zaj, nem két-három dimenzióban fogalmazza meg a mondanivalóját, hanem négy dimenzióban,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

mert az időt is bele veszi. Tehát ezt most arra mondom, hogy ebből a három sorból kibontottam négyet-ötöt, miközben az ufók másfél másodpercben valami elképesztő mennyiségű információt és adatot tudnak közölni.

Tehát visszatérve az anyagunkra, az Istenben megélhető, megismerhető új, több mint az átalakulás, melynek teljességét az örök élet, az Isten dicsősége és a dal adja. Szeretném felhívni a figyelmeteket arra, hogy az Isten dicsősége mellé oda kerül a dal, mint azonos tartalmú, azonos mértékű valóság. Számomra ez azt is jelenti, hogy az angyal tanításában megjelenő dal, törekszik a teljességet megjeleníteni. Úgy is megfogalmazhatom, hogy a dal fogalma nélkül nincs teljesség. Itt a teljességről beszélek, melyet nem tudunk felfogni, átlátni. Nem mintha így most átlátnánk, de amikor a teljességről beszélünk, akkor megjelenik a dal is, mint egy helyet követelve magának. Van-e valakinek ehhez mondanivalója? Annamari te jössz!

86.b. 441.o.

„Örvendjetek!

Az örök FÉNYESSÉG ragyog.

Szabadok vagytok immár és nem rabok.

Szemetek látni fog.

Kezetek tenni fog Isteni akaratot.

Mi veletek vigadunk.

A ti tettetek,

s a mi dalunk összeér.”

János: Miről szól ez a nyolc sor? Ildikó van-e mondanivalód?

Ildikó: Arra utal, hogy ott leszünk.

Márti: Számomra arról szól, hogy a négy fiatal és az angyalok egységben vannak és eggyé lesz a daluk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Én a következő három sort írtam. A tanítvány tette és az angyalok dala, az újban kapcsolódik.

Márti: Az új dalban. Nem?

János: A minden újban. A tanítvány tette is dal. Ildikó te folytatod.

87.b. 444.o.

„(Lilihez:) A te dalod,

hogy gyógyítsd a sebet.

(Hannához:) A te dalod,

hogy ajánld fel szívedet.

Az egyensúlyt őrizd, a negyediket.

(Józsefhez, aki munkatáborban van:)

A te dalod

a mennyei lehelet,

melyet elvesztett a föld.

(Gittához:) A te dalod,

lehozni a hatot.

Ezért néked FÉNY adatott.”

János: A kérdés, hogy miről szól ez a szöveg? Úgy tűnik, hogy a négy fiatalnak itt már az utolsó előtti beszélgetésnél, tehát a 87. beszélgetésben mind a négy fiatalnak elmondja, hogy mi a dala. A dal mit jelképez az embernél?

Márti: A feladatot jelképezi.

János: Mondhatjuk azt, hogy az adott tanítvány feladatát jeleníti meg. Csak a feladatát? Mondhatom-e azt, hogy az egész életét, tehát a születésétől kezdve a haláláig az egész életét. És ezen belül?

Ivett: Szerintem itt négyünknek, az adott létünknek az értelmét.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen.

Ivett: Létének a lényege az, ami ő maga lényegében.

János: Ez a dal változik-e a tanítványnál az élete során?

Deti: Igen. Hiszen a tanítvány is változik.

Ildikó: Azt mondja, hogy:

„A te dalod, hogy ajánld fel szívedet.”

Márti: Az életünk folyamán, a dalunk tisztul és igazabbá válik.

János: Akkor az, amit az angyal megfogalmaz a négy fiatal esetében, akkor az a jelen életszakaszra szól, a jelen valóságra szól?

Igen.

János: Folytak a beszélgetések és nemsokára el fogják őket vinni, a Gitta kivételével és ki így, ki úgy, de eltávozik erről a Földről, de itt és most, amikor ők hallják ezt, azzal találkoznak, hogy a Lilinek azt mondja, hogy:

A te dalod, hogy gyógyítsd a sebet.

János: Miért? Mondhatom-e azt, hogy ő a „Segítő.”

Márti: Máshol azt is mondja: „*Ti mindnyájan Segítőök vagytok.*” (16.b.L.97.o.)

János: Igen azt is mondja. Milyen sebet kell gyógyítani Lilinek? Mondhatjuk-e azt, hogy valóban a szellemi-lelki sebeket kell gyógyítani. Hogyan?

Ivett: Úgy, hogy továbbadja, amit ő kapott.

János: Világos. Továbbadja azt, amit ő is kapott. Tud-e ennél többet tenni a tanítvány?

Nem tud.

János: Ha nem adja tovább, akkor bizony megreked. Eltávozik belőle az új és ezzel az élet is. Akkor mondja a „Mérő,” hogy le kell vágni őt az élet fájáról, mert megrekedt. Nem tudja továbbadni, tovább vinni az életet, a dalt.

„(Hannához:) A te dalod,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„hogy ajánld fel szívedet.”

János: Mit tudunk mondani Hannáról, hogy kicsoda ő ebben a négyesben, hogy fel kell ajánlani a szívét? Mit szolgál ez a felajánlás?

Timi: Átadja magát.

János: Pontosan. A legnagyobb teljességben, amire képes adja át magát. Miért? Mert ő a „Beszélő”, rajta keresztül formálódik a tanítás. Minél inkább átadja magát, annál tisztább a tanítás?

Timi: Igen.

János: Annál tisztábban jelenik meg a tanítás, mert ő a beszélő. Ha tovább megyünk:

„(Józsefhez,) A te dalod
a mennyei lehelet,
melyet elvesztett a föld.”

János: Hogyan értelmezzük ezt? Mi a feladata Józsefnek? Hogyan tudnánk ezt megragadni? Mondhatom-e azt, hogy a menny jelenlétének a közvetítője. Azt mondja az angyal, hogy ő a „Csend” embere. Mi a csend?

Ivett: Minden hangok összessége.

János: Minden hangok összessége, maga az Isten. Az Isten a csendben jelenik meg ebben a vonatkozásban itt a Földön. Gittának mit mond?

„A te dalod, lehozni a hatot.
Ezért néked FÉNY adatott.”

János: Gittának mi a feladata? „A te dalod lehozni a hatot.” Ki a hat?

A. Kati. Mind a hat lét sík.

János: Mit jelent az, hogy lehozni a hatot, vagyis egyesíteni magában a hatot? „Ezért neked a FÉNY adatott.” Mi a fény?

Ildikó: Az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Végül is mind a négynek ugyanaz a feladata, csak más-más vonatkozásban, más- más területen. A dal vonatkozásában, itt találkozhatunk-e azzal, hogy teljes mértékben a feladattal azonosítja az angyal?

Igen.

János: Itt van egy nagyon érdekes dolog, mert ugyanis többször, mint már a múlt alkalommal is valaki feltette a kérdést, hogy: nekem mi a feladatom? Itt a négy nem kérdezi meg, hogy mi a feladatuk, az angyal mégis elmondja. Hogyan lehet ez? Vajon mi magunk eredményesen tudunk-e az angyalunkhoz fordulni azzal, hogy mondja meg mi a feladatunk? Ennek alapján.

Márti: Ha nekik megmondta, ennek alapján nekünk is megmondja.

János: Érthető volt a kérdés?

Detti: Ez alapján igen.

János: Ez alapján igen. Akkor választ kapunk?

Detti: Azt mondtuk, hogy akkor tudjuk, hogy valójában az a feladatunk, ha lelki békénk lesz, magunkra találunk a válaszban.

Ivett: Valahogy nem, én másképp gondolom.

János: Igen, nem. Mondjátok meg miért igen és miért nem?

Márti: Szerintem, ha kérjük, mindenben segít. Olyan nincs, hogy nem.

Ivett: Nekem az ezzel a problémám, hogy ha valakit így kérdezek meg, ez úgy hat mintha kívülről várnék egy választ. Talán nekem ez a megközelítem az, amiért nem tetszik, hogy más mondja meg. Valahol nem is énnekem van feladatunk, hanem nekünk van feladatunk, amiben biztos, hogy nekem kell ezzel a vele való kapcsolatban az egészre rájönni, mert nem ő mondja el a választ. Neki itt kifejezetten ezzel célja volt, hogy ezt elmondta és ez nem egy általános helyzet. Ráadásul szimbólumban beszél. Ezt vagy belülről megéreztek, hogy miről szól, vagy nem értették az egészet.

Annamari: Én pont úgy gondolom, hogy ebben az esetben nem kívülről kapjuk, mert az angyal nem rajtam kívül van, közösségben vagyunk. Nagyon remélem, hogy segít nekem ebben.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Amikor az ember felteszi ezt a kérdést magának és gondolkodik róla, akkor előbb utóbb ráérez. Ez a ráérezés, megérezés, megtapasztalás, mindenképpen az angyal segítségével történik.

János: A Hannán keresztül mindenkinek elmondja a feladatát. Nem ráéréssel, nem megéréssel, hanem a Hannán keresztül, érthetően, hangosan, szépen elmondja. Bizonytalanná váltatok ebben a kérdésben, elmondom az én gondolatomat. Azt gondolom, hogy ez a négy fiatal egy különleges helyzetben volt. Egyrészt úgy látom az, hogy elmondta a feladatukat ez a tanítás része, a könyv egészének is része. Ez nem egy olyan dolog, hogy akkor ezt követni fogjuk, és hogy nekünk miért sikerülne. Stb. megtakarítva azt a munkát, amit nekünk magunkban, magunkon kell megtenni. Nem vagyunk kevesebbek, állítom én, mint ez a négy fiatal.

Timi: Sőt!

János: Köszönöm, nem vagyunk kevesebbek. A benső életünk ad lehetőséget arra, hogy mi magunk meg tudjuk fogalmazni benső békét adó módon azt, hogy miért vagyunk itt tanítványként a Földön. Ez ugye egy kérdés. Én úgy látom, ez egyrészt a tanításnak része, másrészt mivel ez a 87. beszélgetésben történik, ez az életüknek, a kapcsolatuknak, a tanításuknak gyakorlatilag az összegzése. Ezután már nincs tovább, ezután már nem kell azon gondolkodniuk, azon emészteni magukat, hogy mi a feladatuk, megcsinálták-e, mert már nincs sok hátra. Ez egy összegzés. El tudom képzelni, hogy az életünk végén, igen, mindannyian rá fogunk látni pontosan arra a válaszra, hogy a feladatunkra valóban ráláttunk-e, rátaláltunk-e, és abban tudtunk-e megnyugtató módon tevékenykedni. Mit szóltok hozzá?

A. Kati: Vagy igen, vagy nem.

Márti: Nekem nagyon szomorú, hogy csak az életünk végén látunk rá.

János: Nem ezt mondtam, kár, hogy félreértesz. Azt mondtam, fel tudom tétélezni, hogy ha máskor nem, akkor az életünk végén. Tehát hogy az ember, a tanítvány nem kerüli ki ezt a találkozást önmagával. Mondjad Timi!

Timi: Azt szeretném mondani, hogy amikor mondtam, hogy sőt, akkor az általad elmondottakkal teljesen egyetérték. Én is úgy látom, hogy nekünk már megvan minden lehetőségünk, és ez az a sőt, amit én gondoltam, mert mi úgymond

készen megkaptuk mindazt az egészséget, ami számukra ott nagyon új volt és nagyon intenzíven felszólító, sürgető a világ eseményeivel szemben és önmagukkal szemben is. Egészen más volt az a helyzet, amiben ők ezt megkapták és leírták, illetve később, hisz a Gitta utána jött rá, hogy ezt neki tovább kell adnia. Tehát ők ezt megélték, de hogy ebből mi ment át, ahogyan szoktuk mondani, hogy az apostolok is valójában mit értettek meg abból, ami ott történt azon kívül, hogy tátották a szájukat és tudták, hogy itt valami olyan van, ami itt az Isten. De hogy mi történik velük, mi ez az egész, mit is mond, mi az értelme, azt képtelenek voltak megérteni. Nálunk más a helyzet, kezünkben van „az angyal válaszol” c. tanítás, tanulmányozzuk az Evangéliumokat, ott van „a Hang” 43 kötete, ezekről beszélgetünk, ezekkel ismerkedünk. Nekünk sokkal több lehetőségünk van ezt nem csak megérezni, hanem átgondolni, mélyre vinni. És ez az a só, amitől nekünk hatalmas ajándék ez. Nem azért, hogy mi többek vagyunk, hanem más, itt az új és nem megismételni kell, amit ők csináltak, hanem pont az újban megélni. Lehet kapunk egy feladatot, amit most csinálj meg, és úgy fogjuk hallani belülről, hogy ott nincs kérdés. Velem már történt ilyen, és azt mondom, hogy ez nem mindennapos. De ha a helyzet azt kívánja, erre van szükség, akkor megkapjuk a választ. Ez egy áldás, hogy mi tanulhatunk, azt gondolom.

János: Számomra az Isten szólt belőled. Mi több, azt is állítom, hogy mi, akik Itt ülünk, és akik hallgatják ezt a hangfelvételt és ebbe a közösségbe tartozónak élik meg magukat, azok már két leglényegesebb feladatuknak eleget is tettek. Ez azt jelenti, hogy ha a következő pillanatban meghalnánk mindannyian, akkor a lényegi feladatunknak már eleget tettünk. Mi az? Vajon mi az, mi lehet az? Az egyik, hogy megbarátkoztunk azzal a gondolattal, hogy az angyalok tanítása nélkül nincs valóság. Ezt a világ nem mondhatja el magáról. Nincs meg az a teljesebb valóság, ami a tanítás megjelenésével a világ elé állt. Minden tekintetben. Ez az egyik. Azt gondolom, aki ezt megtette, az már annak a feladatnak, hogy a nagybetűs emberré válás folyamatában előre lépjen, már megtörtént. Másik terület, e tanításnak a leglényegesebb vonatkozása, az újjal való szembesülés, az újjal való találkozás, amit maga az angyal tanít. Ennek a két tartalomnak a megléte már elégséges ahhoz, hogy ennek az életnek a feladatára azt mondjuk, hogy igen, már teljesítve van. Most, hogy ezen belül ez az új hogyan bontakozik ki, hogyan jelenik meg, hogyan épül, hogyan élhető meg, hogyan vihető tovább, nyilván az angyal tanításának az útmutatásával

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

mindenki személyesen tovább gazdagíthatja ezt a feladat vonalat. De már benne vagyunk, de már megtettük. Mit szóltok hozzá?

Annamari: Jólesik.

János: Hála Istennek, bennünk, nekünk már nem az egónkat növeli ez, nem leszünk ettől olyanok, hogy ezzel többet gondolunk magunkról, mint amik vagyunk. Azért vagyunk itt. Tudjuk magunkat a helyünkön kezelni, nem leszünk tőle gőgösek, nem nézzük le a világot, hanem törekszünk arra, hogy valóban a továbbiakban is gazdagodni tudjunk. Feri bácsi úgy mondta, hogy jó vonatra szálltunk. Ildikó?

Ildikó: Ha mi gőgösek lennénk, akkor nem kaptuk volna ezt a feladatot és ezt a lehetőséget.

János: Így van. Akkor mi nem itt ülnénk. Van-e valakinek a 87. beszélgetéshez bármi mondanivalója, kérdezni valója? Ha nincs, akkor tovább megyünk.

88.b.453.o.

„Ő a szám a törvényt, a só.

Ő a szeretet, a növekvő, az áradó.

Ő az ütem, a rezdület, a mozgató.

Ő a dal, a szabad.

Ő a FÉNY, mely hat.

ÉS Ő A LEGFELSŐBB LÉNY.”

János: Ilyet nem olvasunk az evangéliumokban. Elmondja Jézus, hogy milyen az Atya. Nem ítél, szeret, hogy valóban mindenkinek az Atyja, nem haragszik. Stb. Azt, hogy Ő lenne a dal, mivelhogy ez a témánk, ilyet nem olvasunk az evangéliumokban. Megtapasztalhatjuk, hogy hogyan gazdagít bennünket tovább az angyal tanításán keresztül Jézus. Így van?

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Itt is megjelenik, hogy: „Ő a szeretet a növekvő az áradó. Ő az ütem, a rezdület, a mozgató.” Mindenben az új. „Ő a dal, a szabad. Ő a FÉNY, mely hat. ÉS Ő A LEGFELSŐBB LÉNY.”

Annamari: Érdekes, hogy legfelsőbb lénynek fogalmazza meg. Eddig Istenről illet nem mondtunk.

János: Ő fogalmazza meg?

Annamari: Az angyal fogalmazza meg.

Nem.

János: Nagyon fontos! A Hanna fogalmazza meg, mi több nem az angyal mondja nagybetűvel, hanem csak a szerkesztő írta, mint egy kihangsúlyozott tartalmat.

A. Kati: Arról volt szó, hogy a második részben már hallotta a Hanna és nem neki kellett megfogalmazni.

János: Feri bácsi is ezt állította.

A. Kati: De azért nem lehet annyira különválasztani, hogy ő azt belülről hallotta.

János: A Feri bácsi is azt mondta, hogy belülről hallom, de hallom.

A. Kati: Nem ellene akarok mondani csak megjegyzésként, hogy hallotta.

János: A töredék azt jelenti, hogy csak egy része az elhangzott tanításnak. A következő kigyűjtésben a karének tanít, nem az angyal. Azoknak az angyaloknak, akik a karénekből énekelnek, azoknak a tanítása.

53.b. 313.o.

„AZ Ő DIADALA ÁTTÖR A FALON.

NINCS TÖBBÉ HALÁL, SEM ZAJ, SEM KÍN.

AZ IDŐ MEGÁLL KINT.

Ő INT.

S MINDEN LÉNY DALBA FOG ÁLTALATOK.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

LEGYETEK BOLDOGOK!”

János: Egyetlen szót írtam a négy fiatal számára: a jövő.

Márti: Amikor én ezt elolvastam a következőket gondoltam. Két részre osztottam: Az első négy sor azt gondolom, arról szól, hogy az Isten valósága betölti a létezést. A befejező két sor pedig, hogy az ember dala által az egész létezés dalolni fog.

János: Nem az ember dala által.

Márti: Én úgy értelmeztem, hogy az a sor, hogy: „*minden lény dalba fog általatok*”, ez a négy fiatalnak szól, tehát hogy ő általuk.

János: Így jó, mert a karének dala, a négy fiatalnak szól. Mit szóltok hozzá? Rendben. Timi te jössz!

50.b. 302.o.

„És most énekeljünk egy dalt *NEKI!*

„MINDENEK URA!

EGY VAGY VELÜNK.

EZ A DALUNK AZ ÉLETÜNK.

Ő EGY VELÜNK.

MÁR SEMMIT SEM KERESÜNK.”

János: A mi imák, a „Miatyánk” ima, ennek a szövegnek a felhasználásával született meg, ezért kísért vissza az a szöveg, hogy „*mi már semmit sem keresünk.*” Miről szól ez? „*Most énekeljünk egy dalt NEKI!*” Mondja a négy fiatalnak. Énekeljünk együtt, ez az egységet jelzi-e?

Igen.

János: Már az egységet jelzi. Itt már egy gondolatban, egy értékrendben vannak. A valóság ugyanazt jelenti a számukra. „*Ez a dalunk az életünk.*” Milyen érdekes, megfogalmazza azt, amit mi már korábban megtettünk, hogy az életünk a dal, de ebben a dalban az Isten egy velünk. „*Már semmit sem keresünk.*” Ez, hogy lehet?

Ildikó: Már megtalálták.

Márti: A teljességet élük meg. Nem azt jelenti, ha nem, hogy körben állnak.

János: Márpedig azt jelenti. Ezt úgy lehet elképzelni, ha síkban lerajzolom, hogy középen van egy pont. Ez az Isten. Körülötte körök vannak, ezek maguk azok a lelkek, amelyeknek a ponthoz viszonyított helyzetük határozza meg az Istenhez való távolságukat. Minél közelebb van az Istenhez, annál kisebb körben helyezkedik el. Mondjad!

Ivett: Szerintem ebbe benne van a különbözőségek dinamikus harmóniája, mert különbözőek vagyunk, de mindenki egy helyre van bekötve, és ettől tud létrejönni a kör és ettől tud létrejönni a harmónia, ettől tud élni az Isten, mert Isten nélkül nincsen harmónia.

János: Pontosan. Akkor tud előre lépni az ember, ha a külső körből belső körbe kerül.

Márti: Ezt már régóta tudjuk, de itt a kúp a lényeg.

János: Az a spirál, ez meg kör.

Annamari: Ott, hogy tudsz egyikről, a másikra átlépni?

János: Úgyhogy nincs elválasztás. Én ezt egy olyan világnak látom, ahol nem falak választják el ezeket az egymástól való távolságokat. Ez egy szimbolika, félreértés ne essék. Ez azt jelenti, hogy egy lelkiületben vagyunk, de ezt egy körben lehet elképzelni az Isten körül. Azok kapcsolódnak egymáshoz. Ez lenne az adott sík. De ebben a síkban is végtelen sok a variáció és végtelen sok a lehetőség. Tehát ezek nem geometriai dolgok, hogy azokban kellene ezt elképzelni, ezek csupán, csak jelzik számomra azt az állapotot, hogy amikor az angyal azt mondja, hogy: *„Mi is körben énekelünk*, akkor ez azt jelenti, hogy azonos lelkiületben énekelnek. Miért körben? Mert azt mondja az angyal, hogy a teljesség jelképe a kör. Milyen érdekes, amit a Márti megemlégett, hogy minden kör csúcsban fut. Hogy hogyan, ne kérdezzétek! *„A kúp az út.”* Nyilván itt már az útról van szó, ami elhangzott, hogy hogyan jut az egyik körből a másikba az ember. Nyilván az úton jut oda. *„Nekünk a körön a helyünk, időtlen idők óta énekelünk.”* Nagyon komoly kérdés adódik ebből, hogy vajon az angyalok fejlődnek-e? Tehát, hogy ők is utat járnak-e be?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A. Kati: Egyszer azt mondtuk, hogy igen.

János: A Frederich Myers féle tanítás és a Geraldine Cummins féle tanítás is azt mondja, hogy igen, fejlődnek angyalok. Ők azt mondják, hogy az angyal valamikor ember volt, de egy tisztulási folyamaton ment keresztül, ami által ma angyaloknak nevezik őket, ezeket a tisztult szellemeket, az emberek. Aki így gondolja, így gondolja, aki másképp gondolja, az másképp gondolja. Ebből még nem lesz háború.

Timi: Én azt gondolom, hogy ez itt az idő kérdése, ami itt probléma, mert mi itt most a Földön mindig időben gondolkodunk. Nem tudunk másképp, mert időben élünk és ettől eddig tart az is, hogy mi most itt találkozunk. Minden az időhöz kötött. A fejlődést is az időben tudjuk megélni és ez nem hiszem, hogy baj, csak egyszerűen tisztában kell lenni a korlátainkkal, hogy az emberi létezésben ettől nem tudunk elszabadulni. Viszont az „*időtlen idők*” szóval arra utal, hogy ez másfajta, tehát amikor kilépünk ebből az anyagi, időhöz kötött létezésünkből, akkor ez valószínű máshogyan jelenik meg.

János: Amit most elmondtál ez arról szól, amikor arról beszéltünk, hogy a másvilágon, mivelhogy nincsen idő, a fejlődés nem vonatkozik úgy a szellemi lényekre, mint itt az időben élő ember számára. Ott egy más szót tudnánk használni, a változást. Az angyal tanításában arról beszél, hogy: „*A szeráf az nekem, mint én neked.*” (39.b.G.260.o.) Ha az angyal tanítója az embernek, akkor a szeráf tanítója az angyalnak. De miért? Nyilván azért, hogy ő is gazdagodjon, ő is fejlődő lény. A szeráfot ki fogja tanítani? Nyilván az Isten fogja közvetlen módon tanítani. Minden szellemi lénynek, minden létezőnek hol van a végpontja? Az Istenben. Ez a végső feladata az embernek.

Kedves Testvérek! Úgy látom a dal témáját befejeztük.

Hanganyagból az írott formát létrehozta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István